

Баҳодир ХУДОЙБЕРГАН

УМРИМДАН ЛАҲЗА

Шеърлар ва дoston

“Ижод дунёси” нашриёт уйи

Тошкент — 2004 й

84(59)6-3

1031138
091

X. 4702620202-12
2004

©“Ижод дунёси” нашриёт уйи. 2004

2003	Alisher Navoiy
A1613	nomidagi
	O'zbekiston M.

10

БАҲОДИРНИНГ ШЕЪРЛАРИ

Қайдан чиқиб келди бу овоз. Февралнинг тугаётган Қўй йилига, Маймунлар йилига “Хайр”ими? “Лазги”нинг охирги зарбларими?

Бунда қуриб битаётган Оролнинг, туби чиқиб, кўриниб қолган Окс — Амударёнинг овози. Овози. Йигиси эмас. Улар йиғламайдилар.

Хов, юрак нима қилаётибди? Бу ёқда шунча иш... Бу — юракнинг овози. Кимдан хабар олиш, кимни чорлаш кераклигини юрак энди тушунди.

Ҳа, юрак баҳо бермайди, у тушунади. Ҳа, камдан кам юрак. У нолақор, лекин суюк чорлаш билан ўзи ҳақда ва атрофдагилар ҳолидан огоҳ қилади.

Мушиқа ва зарб бор. Гуё Муллонафас ва Баҳром Рўзимуҳаммад ижоди ҳислари бириккандай.

ОМОН МАТЖОН

14.02.2004

ОЛМА...ЛИҚ

Олма...лиқ — сен битта! Юзимга тикил!
Кўплар тониб кетди, имкон қулади.
Фалак “ма”! — деб берса ушлаб бил!
Йўқса дунё сенга бир кун қулади.
Шунча йил ёлғиз теракдек яшадим,
“Бахти қаро” – деди, кимдир ўйланмай.
Ахир, гуллар ичра табасум кўрдим,
Ўзга табассумни севолмам нетай.
Дард босган бош аста эгилаверар,
Юкин кўтаролмай қолган шох каби,
Рухий қасрларинг емирилаверар,
Забонсиз гужумдек Хоразмдаги.
Жоним, сен битта юзимга тикил!!!
Кўплар тонди, кетди, имкон қулади.
Сен учун ўлганман, шуни бил!
Фақат макон ичра жисмим юради.

10.11.1995

БУРГУТ

Мен,
танорни эзиб сувини ичдим,
Ва секин қўлимдан тушди-ю, кетди.
Энг зукко нигоҳли, осмонга бек қуш
Дабдурустдан уни кўкларга элтди.

Мен ҳайрон. Бу не гап? Ёки тасодиф?
Кўнгил овлашмикин, ё бир шунча-ки.
Эй осмон, бир сен-ку не бўлса воқиф,
Жазм этолмассан айтишга ҳамки!

Ана,

Ана боғда пишган хурмолар,
Танлагин, Сен учун тушайин ўтга!
Қара, доғ тушмаган тўлиқ Олмалар,
Йил бўйи сайланиб кетмоқда четга.
Сен эса юксакка учиб кунба-кун,
Шавкатинг, уруғинг ўсар баландда.
Лекин сен билмайсан аслида бу кун,
Қандай воқеалар кечмоқда пастда.
Кўнглимдан юзимга нафрат отилар,
Баъзан кўриб қолсам, чўққи, боғ аро.
Нетай айтолмасман, бир ичим билар:
Зукко кўзли Бургут, эзилган Анор.

21.04.1995

ҲАММА ХУРСАНД

Ҳамма Сенга тилади тилак,
Бой ҳам бўлдинг хаш-паш дегунча.
Узоқ умр кўрдинг ҳам яшаб,
То ўзингдан фармон бўлгунча.
Сен хурсандсан ширин сўзларга,
Бизлар хурсанд топган-чун кўнглинг.
Шу дастурхон ҳаққи, тузларга,
Бошқа не гап айтиш ҳам мумкин?
Туни билан ўйин, кулги, най,
Тарқашамиз тонгинг ўтида.

Гўё бир гап қолиб кетгандай,
Тилдан қочиб кўнгил тубида.
Ким-ки ният қилса гар етгай,
Гарданидан босмагай қайғу.
Сенга худо фарзанд бахш этгай,
Лекин сенга ўхшамагай у!

26.01.1995

ТЎЛҚИН

Тўлқин ўйнар кенг денгиз ичра
Ва эркалаб қочар шамолдан.
У чарчашни билмайди сира,
Жилва олиб қуёш томондан.
Тебратди кемани ҳар ён,
Бирдан сапчиб кўтаради бош.
Лекин билмас у тўлқин ҳамон,
Кутиб турар қирғоқда бир тош.

14.03.1997

УМРИМДАН ЛАҲЗА

Бугун,
Йиллаб айтолмаган сўзимни айтдим.
Сўнги нуқтамгача қулоқ солди Гул,
Руҳим тоза бўлди, фалақдан қайтдим,
Ажиб бир табассум қилиб кетди ул.
Тоғлар йўл беришди, сесканди қуёш,
Барглар бир-бирига шивирлаб қолди,
Тунлар минг тўлғанган қалам кўзи ёш,
Холис хизматидан қувониб олди.

Сиримни ёймасдан етказган қушлар,
Чулдираб сарпосин кутиб турибди.
Руҳим қувонтирган хаёлий тушлар.
Парвона рақсга тушиб юрибти.
Бургутнинг осмонда қаноти синди,
Овчи сўнгги ўқи отилмади, оҳ!
Дахшатли чақмоқлар чақилди, тинди,
Тиканнинг учида турар экан БАХТ!

КУЗ

КУЗ кетса новдадан узилар япроқ,
Дарахт қўл чўзиб туради йиғлаб.
Замин тўнин ечар, тош бўлар тупроқ,
Қуёш фарёд уриб кетар узоқлаб.
Фасл сўнгги қадамин музга босади.

СЕН кетсанг зулматдир бу нурли дунё,
Бир умр армонга ботади юрак.
Гулдан ҳусн қочар, оламдан зиё,
Менга сўнг зарурмас, яшамоқ, юрмоқ,
Мен сўнгги қадамим ўтга босаман!

ҚАЙТАМАН ДЕГАНЛАР

Баҳорни олқишлаб бу айём куни,
Қушлар излаб келди она юртини.
Афғонга кетганлар зор этар мани,
“Қайтаман” - деганлар
келмади қайтиб.

Дўст деб чўзилган қўл етмай чопилди,
Кимдир душман бўлди,

кимдир дўст бўлди.

Дўстим асир бўлди, акам отилди.

“Қайтаман” - деганлар келмади қайтиб.

Бизлар берган ғоя шиор бўлмади,

Бизлар берган қурол, қурол бўлмади.

Йиллаб душман отдик, адо бўлмади,

“Қайтаман” - деганлар келмади қайтиб.

Муҳаббат кўр эмас йўлин топади.

Яна сўлим юртда тонглар отади.

Адашган тобутда тилсим ётади,

“Қайтаман” - деганлар келмади қайтиб.

Тоғ очик мазорга айланиб қолди,

Оналар боролмай йиғлашиб олди.

Кимдир унвон олди,

ким қарғиш олди,

“Қайтаман” - деганлар келмади қайтиб.

Хайқирдим овозим осмона етди,

Бу жаҳон ташвиши ҳайрона этди.

Шер юрак ботирлар қаёна кетди,

“Қайтаман” - деганлар келмади қайтиб.

Жон берган биз эдик тухматга қолдик,

Ёв деб биз кимларни нишонга олдик.

Тарихнинг олдида ўйланиб қолдик,

Қайтаман — деганлар келмади қайтиб!

СУНЬИЙ ГУЛ

Сунъий гул, сунъий муҳаббат,
Барча фасл, барча замонда.
Яшаш учун гуллаб туриш шарт,
Икки ўрта, сенинг хонангда.

Янги-янги куйлар битилар,
Бир-биридан баланд бу қаср.
Қадаҳ сўзлар, меҳмон кутилар,
Дек айтилмас кўнгилдаги сир.

Ўз йўлида сузади кема,
Майишатга кетар сайёҳлар.
Ҳеч ким айтмас “Қаерга?”, “Нега?”,
Фақат ҳамма вақтини чоғлар.

Сунъий гул, сунъий муҳаббат,
Барча қаср, барча замонада.
Ўртада гул, икки ён сурат,
Келин бўлган сенинг... хонангда.

BATAH

Отам Йўлдош Худойберган
Онам Бибижон Ўрозбой кизига

Тонг отди юртимга бир шамол келди
Қушлар сесканишди, гуллар эгилди.
Кимдир кучоқ очди, кимдир қўл берди,
Суюнчи сўраб келдинг,
қувончдан мастман.

Кимларга бош эгдик, бирма бир сана,
Биз учун ҳаммаси ёлғон, афсона.
Ана саройга боқ, мана сағана,
Юрагим дош бериб
тинглай билмасман.

Ҳар қадам остида буюклар қабри,
Вайрона қалъалар, тарихнинг сабри.
Ким қўлга тор олса йиғлайди бари,
Бу кўзлар ёшланса ёта билмасман.

Юлдузлар қай холда,
биюлмам таъбирин,
Йиғолмай хайронман китоблар сатрин.
Бир улкан давлатдан қолган тарихин,
Сайёҳлар олдида айта билмасман.

Мунчалар нафисдир ранглар қалъаси,
Қўли гул усталар, ҳофиз ноласи.
Бахши айтишуви, масҳарабози,
Тонгача ёнидан кета билмасман.

Сувини шўр билиб пойтахтга қочсам,
Ўзим буюк санаб бир юлдуз очсам.
Куй билан уйғонсам,
давлатим сочсам,
ОНАЖОН, йиғламанг,
ташлаб кетмасман.

Чиқмаган жонимиз, ҳайрат “Лазги” бор,
Тўй бор, туғилиш бор, ёнимизда ёр.
Уч миллат бахтига борди-келди бор,
Ундан ортиқ БАХТни сеза билмасман.

ЯРИМ МИНОРАМ

Укам Ҳамрога

Юрагимнинг ярми умид ва соғинчга
ўраб кўмилган,
Хевадаги шифохона оstonасига.
Мен пойтахтдан отилиб бораман,
Буюк гумбазлар ёнида оқ чойшабда ётган,
онам Қиличбойдан.

Ярми қуриган боғ, ярми нураган хотира,
Ярим тонг бўлган укам —
Ярим минорни кучоқлаб йиғлаймиз,
Отамнинг ярим давлати!

Қанот боғлаб учиб кетган устаси.
Мангу жумбоқ бўлди, қолди бир назм,
Сайёҳлар пинжингда суратга тушар,
Сен-ла жуда баланд саҳн: — Хоразм.

МУНГЛИ НАЖОТ ҚЎШИҒИ

Алишер Навоийга

Хаёлот бу кеча ўтмишга кетди,
Чақмоқ зарби фалак бағрин қон этди.
Ҳар қуш наво қабрин зиёрат этди,
Мен бора билмасман юрганим билан.

Гуллар буюк эмас ранглар бўлмаса,
Тунлар зулмат эрур шамлар бўлмаса.
Эсласанг, кўзларда намлар бўлмаса,
Борим бекор эрур ёнганим билан.

Жаҳонгир босган юрт қонга айланмиш,
Ўзга тил эл учун нонга айланмиш.
Қўли боғлиқ доно, дорга шайланмиш,
Ёнида халойиқ тургани билан.

Бобом териб қўйган дурдоналари,
Бу - наслим ўтмиши, нишоналари.
Қўлга олсам мушкул, кўп маънолари,
Тилим боғлиқ қолар кўрганим билан.

Ҳар йил бобом эслаб, дўстлар, жам бўлинг,
Ўқ еган тулпорга бир малҳам бўлинг.
Дийдор кўрингунча саломат бўлинг,
Навоий шод бўлгай — келганинг билан!

7.02.1990

ИККИ ЖАҲОННИНГ ОРАСИ

Дилимда икки боғ, икки мусиқа,
Икки ғаним қўшин, қўҳна обида.
Не деб тикилай мен қушлар юзига,
Икки нурли жаҳон овворасиман.

Биринг кўча гули, уйда ўсмайсан.
Биринг уй безаги, кўчага йўқсан,
Иккинги бор жойда яшнамас маскан,
Мен ўзга бир ойнинг дил порасиман

Бир лаҳза асалу бир лаҳза заҳар.
Бири мағлуб бўлса, ул қучар зафар.
Ҳар икки чўққида тафаккур — асар.
Икки тотли зулмат орасидаман.

Фотиҳа ўқилар менга Бахт тилаб,
Мен “шифт”да, ожиз кўз ётар йўл қараб.
Мурғак қалблар қочар бегона, ё раб!
Пайғамбар севмаган қалъасидаман.

15.11.1989

Владимир шаҳри

ТИЛАК

Шукурулло ва Светага

Ёлғондан қувонган кўзларда ёш йўқ,
Қаълачиқ¹ вайрона бир мисқол тош йўқ.
Хевада зиндон бор, мангулик ёш йўқ,
Сен шу дўстларингдан айрилмагайсан.

Тахтда ўтирганлар шохмасди, худо!
Гўзаллар ўзлигин қилиқарди жо.
Бугун замон чаппа, элидан жудо,
Сен ўз элингдан айрилмагайсан.

Минг йилда бир вали дунё кўради,
Кимга ёрлиқ берса, худо билади.
Бизлар сени деймиз, сенга беради,
Сен шу гўзалингдан айрилмагайсан.

1989

1. Қаълачиқ — Амударё туманидаги
ер остида қолиб кетган қалъа.

СУРАТЛАР

Умр бир ип, узун, қисқароқ,
Осилади ҳар кунги киринг.
Кимдир осар уни баландроқ,
Пастга осар яшириб кимдир.

Зўр сураткаш бўлса гар дейман,
Туширсайди ҳар кунгисини.
Кўрар эдик ким қандай ювган,
Кимлар асло юволмаслигини.

Мен барчасин сервантга тахлаб,
Энг каттасин, осиб деворга.
“Ҳар бириси, бир давр талаб”,
Деб баҳона топмасдим дорга.

10.11.1994

МЕНДАН СЎРАНГ

Шаҳарда,
сичқоннинг ини минг тилла,
Мусофирга шу ҳам етади.
Агар ёрдам бермаса худо,
Болалари ташлаб кетади.

Ҳеч бир зотдан кутмагил нажот,
Кимга айтишингни билмайсан.
Чида, интил, қайтмагил хайхот,
Бир кун тўйиб-тўйиб йиғлайсан.

1988

ОҲ ЗҶР ФАСЛ

Қаҳрамон ва Ғўзалга

Жумла жаҳон жамдир бу кун,
Чанқоқ лаблар намдир бу кун.
Ҳар бир қўлда жомдир бу кун,
Кўзлар кўзга тушганидан.

Қайга борсам ширин шевам,
Кимдир Ортиқ, ким Ферузам.
Миллион йиллик “Лазги” дан ҳам
Юксак кўнглим, жўшганидан.

Ватан қалбга дур солмишдир,
Чунки кўздан нур олмишдир.
Қайда бўлма руҳ солмишдир,
Жисмингга жон қўшганидан.

Ўтди булутлар сояси,
Денгиз ичра муз қояси.
Оҳ, зўр фасл, қушлар саси,
Нурлар гулга тушганидан.

Яхшилик қилсам одатдир,
Қолган тонглар — саодатдир.
Ширин дарддир, ҳам ибратдир,
Кўнглим бир ҳис сезганидан.

Овозимнинг титроқлари —
Юксак тоғнинг ирмоқлари,
Яшнатар сўлғин боғларни,
Куйлар торга тушганидан.

КЎЗИМДАГИ ЁШ

Бу гул очилмайди бизнинг юртларда,
Ичган суви бошқа, ўзгача фасл.
Мен сенга ачиниб айтдим-қўйдимда,
Инжилган кўнглинга малол келмасин.

Кўп кўрганман сендек умри зоеми,
Қачон кўрсанг юрган дарбадарликда.
Тўлқиндан емирилган юксак қояни,
Бир гул деб ажралган мартабалардан.

Сен уни қилмагин энди айбдор,
Қанча опичлама, севма, унга кам.
Чунки орангизда кў-ў-ўп узоқлик бор:
Сен чўлни севасан, у тоғда ўсган.

Бу гул очилмайди бизнинг юртларда,
Балким адашганлар ичра ҳақдурсан.
Мен сенга ачиниб айтдим кўп марта,
Эзилган кўнглингга малол келса ҳам.

31.08.1995

ҚАЙ РУҲДА УЙФОНАЙ ОТАЖАК ТОНГДА

Бу кўз, бу лаб, бу нафис қошлар,
Бу қомат, бу кулиш, атирнинг ҳиди.
Мени соғинганда тўкилган ёшлар,
Мухрли, ҳужжатли, меники эди.

Мен куёв бўлган уй ва менинг ўрним,
Бахмал кўрпачалар, парча ёстиклар.
Фахрли қайнотам, қайнона-зулм,
Менинг тўшагимда бегона ётар.

Тўйимнинг сурати осилган девор:
Бебаҳо гиламлар, митти ёстиклар.
Энди бошқа сурат, ўша қизлар бор,
Янги совға-салом, янги нотиқлар.

Мен қандай яшайман, қайси дунёда.
Бу қандай қабр бу, бу қандай ўлим?
Қай руҳда уйғонай отажак тонгда,
Кўзингнинг олдида узилса гулинг.

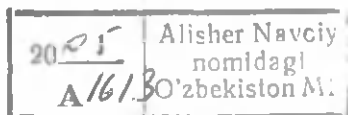
Бу қайси фикрим-чун берилган унвон,
Кимга сабоқ учун ёзилган эртақ?
Кимга мавзу бўлиб бошлангувчи тонг,
Кимга голибликдан айтишга эрмак?

Бу кўз, бу лаб, нафис қарашлар,
Бу қомат, бу кулиш, атирнинг ҳиди.
Мени соғинганда тўкилган ёшлар,
Муҳрли, ҳужжатли, меники эди.

07.11.1995

БАХТИ ҚАРОГИНАМ

Нега сен ишондинг ширин сўзларга,
Оҳу кўзлигинам, нур юзлигинам.
Нега сен ишондинг ёлғон ҳисларга,
Бахти қарогинам, бахти торгинам.

Кириб борган сайин дунё ичига,
Ҳар лаҳза турланиб сирларин очди.
Ҳислар авжга чиқди, сўзлар кучига,
Кундузлар узайиб, тун биздан қочди.

Дунё китобларин топиб ўқидик,
Бир оғиз сўз бўлса тааллуқли бизга.
Хулоса қилмадик, шеърлар ўқидик,
Фалсафалар тўқиб ўз-ўзимизча.

Кўзлар учрашганда дунё кўринмай,
Юксалиб кетардик тубсиз бир кўкдан.
Биз учун айрилиқ азалдан йўқдай,
Топиб бўлмас эди ҳеч бир луғатдан.

Энди илтижога раҳм айламас
На бир сирли фалак, на бир юлдузлар.
Баҳор биздан йироқ, булбул сайрамас,
Бизнинг боғда энди очилмас гуллар.

Нега сен ишондинг юксак сўзларга,
Оҳу кўзлигинам, нур юзлигинам.
Нега сен ишондинг ширин ҳисларга,
Баҳти қарогинам, менга зоргинам.

СЕНЧАЛИК БЎЛМАДИМ

Савлатим йўқ эди, савлатли бўлдим,
Давлатим йўқ эди, давлатли бўлдим.
Сени кўрдим куйдим, кул бўлдим,
Сенчалик бўлмадим.

Оч қолдим, очликдан ўлмадим,
Йиғлаб йиғлолмадим, кулиб кулмадим.
Ўзим кимлигимни ўзим билмадим,
Сенчалик бўлмадим.

Оҳулар тоғлардан тоққа сакирди,
Йўлбарслар қуённинг пинжига кирди.
Фарзанддан воз кечган, эрга югурди,
Мунчалик... билмадим...

Энг ёмон мен эдим, келганинг яхши,
Хатонгни тушундинг, билганинг яхши.
Шу кўйга тушгандан ўлганинг яхши,
Устингдан кулмадим!

Худога шукрни айтмайин нечун,
Кўрганда мен сендан қочмайин нечун.
Ўз севган куйим бор, айтмайин нечун,
Сенчалик бўлмадим.

Бир лаҳза тирикман, фикрим меники,
Кўз ёшим меники, дардим меники.
Ота-онам қабри, сабрим меники,
Сенчалик бўлмадим.

Давлатим йўқ эди, давлатли бўлдим,
Савлатим йўқ эди, савлатли бўлдим,
Сени кўрдим куйдим, кул бўлдим,
Сенчалик..., — Сенчалик бўлмадим.

14.11.2000

ЙЎЛСИЗ ДУНЁ

Дунё алғов-далғовдир,
Пул-чун инсон моховдир.
Ака-укага ёвдир,
Йўлсиз дунё бу дунё.

Тунда кезар аёллар,
Шайтон сифат хаёллар,
Қуён шерларни овлар,
Пулсиз дунё у дунё.

Пулсиз дунё у дунё,
Улсиз дунё у дунё.
Йўлсиз дунё у дунё,
Гулсиз дунё у дунё.

Сен-ла дунё сўлимдир,
Жайхун бўйи йўлимдир.
Сени кутиш ўлимдир,
Сенсиз, дунё у дунё.

ҒОЙИБДАН КЕЛГАН БАХТ

Ўғлим Жавоҳир Йўлдошга

Туни билан
йиғлади келин,
Туни билан
“Уф” тортди йигит.
Ҳеч ким билмас
бўлган нелигин,
Ҳеч ким ёрдам беролмас
келиб.

Тун. Келин-куёв ётоқхонаси.

Хона ичи бирдан ёришди,
Турли бало қочди ҳар томон.
Кўкдан қордек бир гўзал тушди,
Шифт очилди - юлдузли осмон.

Йигит

— Кимсан? Тунда не хизматинг бор?

Фаришта

Мен. Фаришта! Худо ўнг қўли,
Ҳар хизматим юксак, улуғвор.
Ҳар бир сўзим жаннатнинг Гули.

Йигит

— Хуш келибсан! Менда не хизмат?

Фаришта

— Хизматим шу, бор айтар сўзим:
Қай даргоҳда эъзозли номинг.
Қай фаслни қўмсаб юришинг,
Кимга қандай берган саломинг!

Йигит

Гуноҳим кўп, бу сенга аён!

Фаришта

Бизга аён, ҳа бизга аён,
Қайси томчи қайдан келиши.
Қайси бургут шуҳрати тамом,
Қай саҳродан туя ўтиши.

Бахтлисанки, тушдинг назарга,
Ўз тақдиринг ўзинг қўлингда.
Муаммонгни ечсак-да бирга,
Кетаберсам яна йўлимда.

Йигит

Эй фариштам — фалак элчиси,
Шунга келдингми оввора бўб!
Отам бўлган элнинг гулчиси,
Менда эса муаммолар кўп.
Яхшиси қўй, илдиз ковлама,
Ҳеч даргоҳдан йўқ асло таъмам.
Қўлим қисиб, кўнглим овлама,
Беш бармоқдан бири менда кам.

Фаришта

— Мен ҳар кимга тенг кўрмам сўзим,
Ё шунчаки қадам босмасман.
Сенга икки давлат келтирдим,
Шундан бирин ушлагин маҳкам!

Йигит

— Давлат?
У не давлат бўлдийкин?

Фаришта

Улар шундай бебаҳо неъмат:
Бири фарзанд, суянчиқ ҳар кун,
Бири...

Йигит

шошиб

Тур-тур, хотин, тургин азизам,
Зулматдан қоч кутаргин бошинг.
Худо қабул қилибди арзинг,
Қадамжога тўккан кўз ёшинг!

Фаришта

Тўхта-тўхта! Уйғотма зинҳор!
Ишлар чаппа кетиши тайин.
Ҳали айтар битта шартим бор,
Айтмай... лавозимдан кетмайин.

Йигит

Шартингни қўй, бизга фарзанд бер,
Бошқа давлат сенга буюрсин.
Биз-чун фарзанд, Қуёш билан Ер,
Доим менинг ёнимда юрсин!

Ҳали туғилманган болага,
Отам ниҳол эккан ниятлаб!
Онам турли гилам, матога
Гуллар ўяр сандиққа тахлаб.
Оҳ, бечора хотиним менинг.

Ўтиб қолса йўлда, кўчада,
Чақалоғин кўтарган аёл.
То-ки биздан ўтиб кетгунча,
Кўзин узмай қараб қолар, лол.
Ичларимни ит тирнар шу он,
Тўрт тарафдан сиқади бир куч.
Фикрларим тўхташар, тамом,
Ур ҳанжарни, ол ўзингдан ўч!

Фарзандсиз бу дунё дунёмас,
Заҳар эрур ширин неъмат.
Гуё дунё бўлар бир қафас,
Йўқолур дур қадри-қиммати.
Шундай экан бизга фарзанд бер,
Бошқа давлат сенга буюрсин!
Биз-чун фарзанд Куёш билан Ер,
Доим менинг ёнимда юрсин!

Фаришта секин орқага бурилади,
йигит хайрон.

**Тўхта, шошма,
тўхта Фаришта!
Хўп дединг-у гамгин бурилдинг?
Адашмасам кириб келганда,
Менга икки давлат келтирдинг!?**

Фаришта

Ҳа келтирдим фақат бир тугун,
Унда икки бебаҳо неъмат:
Бири фарзанд, суянчиқ ҳар кун,
Бири шуҳрат - илоҳий талант!
Шундан бирин ушлагин албат!

Йигит

Оҳ, шеърият, буюк салтанат!

ғамгин ўйланиб

Ахир...

ахир қандай мен воз кечайин,
Ё Гулимдан, ё Қуёшимдан?
Бошқа шарт қўй мен унга тайин,
Не-ки кечса ҳам-ки бошимдан.

Фаришта

Тарози ҳам икки паллалик,
Бирида тош, бирида мева.
Қайда кўрдинг ҳаридор аҳли,
Иккисин ҳам олиб кетганин.

йигит ўйга толди

Гумбирлади қўққисдан Чақмоқ,
Минг бўлакка бўлинди Осмон.
Япроқларни босди бир титроқ,
Ва баҳорни босди қор бўрон.

Қоқ иккига бўлинди Терак,
Қотди қолди оққан Солмалар,
Оҳ тўкилди, тўкилди читраб,
Гуллаб турган пайти Олмалар!
Ҳар лаҳзаси сирли фаслнинг,
Ҳозир ўпдим гул шонасидан.
Учиб бораётган Оҳунинг,
Отишди қоқ пешонасидан.
Не бўлса ҳам йигит йигит-да,
Ҳар азобга қўймай на илож.
Музда ётиб куяди ўтда,
Топилсайди дардига илож..

*Вазият оғир. Фаришта йигитга “тўхта”
дегандек ишора қилиб, ухлаб ётган аёлга боқди.*

Аёл ухлар майин ва гўзал,
Тушларида эмизар гўдак.
Ҳаёт ширин, тушлари асал,
Насиб қилса ОНА бўлажак.

Ухлаб ётган аёлга лутф айлади Фаришта:

Сен не дейсан авлоди МОМО,
Сен не дейсан зурёди замин?
Сенга фарзанд берайинми, ё,
Ёки унга шуҳрат берайин.

Аёл (уйқуда):

Биз севишиб турмуш қурганмиз,
Ва кезганмиз дунё ярмини.
Денгиз, чўл-у, тоғни кўрганмиз,
Одамларнинг қувонч ғамини.

Кўкда учган ҳар битта жонзот,
Худо берган митти чумоли.
Ташвиши бир: қолса зурриёт,
Йўқдир бошқа ҳаётнинг боли.

Мен ожиза бир аёл бўлсам,
Усиз ағдар-тўнтар ҳаётим.
Она бўлсам, бахтиёр ўлсам,
Осмонларга етмасдан додим!

...Аёл ухлар, кўздан оқар ёш,
Иссиқ ёшлар ёстиқни ўйиб.
Йигит йиғлар, беролмай бардош,
Тувакдаги гулга бош қўйиб.

Йигит

Мен ўйлардим: бир қудуқ қазсам,
Аҳли жонзот қўрққан сахродан.
Кўмилмаса тошлар ёрса ҳам,
Лаззат олса сув ичган одам.
Адашмасдан йўлида ҳеч ким,
Кетаберса манзили томон.
Сўзлаб берар қавмига, мумкин,
Қандай қилиб қолганин омон!

Топилмаган ҳали ранглар кўп,
Ёзилмаган қизиқ эртақлар.
Очилмаган қалъа, жанглар кўп,
Чақалоқдек ширин куртақлар.
Яратолсам илоҳий бир куй,
Ватан учун муқаддас бўлса.

Яратолсам илоҳий бир куй,
Ошиқларга саждагоҳ бўлса!
Мен шундайин хаёлпарстман,
Қайси буюк китобин ўқиб,
Мен шундай к-ў-ў-пп орзуга мастман,
Ўз-ўзимича фалсафа тўқиб.

Фаришта

Сен тиз чўкма, менда ҳам Эрк йўқ,
Йўқ фармоним, шахсий маҳкам.
Кўнглим менинг Тангримга боғлиқ,
Сен нимани кўрибсан, укам.
Ҳали вақт бор, мухлат бераман,
Шошма, обдон, минг бор ўйлаб ол.
Маслаҳатлаш кўпни кўргандан,
Ва кейинги гапга қулоқ сол:
Якшанба кун Наврўзи олам!
Жами олам ўтар элақдан.
Йиллик режа тузилиб маҳкам,
Ризқ ёғилар Ерга Фалақдан.
Фармон қабул қилиб ҳаммамиз,
Йиғилишиб Ойнинг пастида.
Фотиҳага қўл кўтарамиз,
Тун ва тонгнинг қоқ ўртасида.
Кечикмагин ўша маҳалдан,
Севиқлигинг чиққин етаклаб!
Иккиланмай ҳолис кўнгилдан,
Кўкка боқинг худодан тилаб!

Аста-аста тонг ҳам ёришди,
Тунда нелар бўлмайдди содир.

Фаришта ҳам нурга қоришди,
Йигит ҳайрон, титрайди дир-дир.
Ёруғликнинг бориға шукур,
Тунлар неча кўзни ёшлади.
Вазифасин бажариб бир-бир,
Шамлар аста ўча бошлади.

Ҳеч ким билмас эртанг не бўлар,
Қайси куйлар бизни ўйлатур:
Чақолоқми дунёга келар,
Ва ё шуҳрат тожи тўла дур?!

1994-2003.

МУНДАРИЖА

Олма...лик.....	4
Бургут.....	4
Ҳамма хурсанд.....	5
Тўлқин.....	6
Умримдан лаҳза.....	6
Куз.....	7
Қайтаман деганлар.....	7
Сунъий гул.....	8
Ватан.....	9
Ярим минорам.....	10
Мунгли нажот қўшиғи.....	11
Икки жаҳоннинг ораси.....	12
Тилак.....	13
Суратлар.....	13
Мендан сўранг.....	14
Оҳ, зўр фасл.....	14
Кўзимдаги ёш.....	15
Қай руҳда уйғонай отажон отажак тонгда	16
Бахти қарогинам.....	17
Сенчалик бўлмадим.....	18
Йўлсиз дунё.....	19
Ғойибдан келган бахт.....	21

Баҳодир Худойберган

УМРИМДАН ЛАҲЗА

(Шеърлар ва достон)

Муҳаррир: С. Сирожиддинов

Бадиий муҳаррир: Ш. Одилов

Техник муҳаррир: Е. В. Толочко

Мусахҳиҳ: Н. Боймирзаев

Саҳифаловчи: Л. Соатова

Теришга берилди 10.03.2004 йил. Босишга рухсат этилди
30.04.2004 йил. Формати 70x90¹/₂. Шартли б.т. 1,17.
Буюртма №110. 280 нусха.

Баҳоси келишилган нархда.

**«FAN VA TEXNOLOGIYALAR
MARKAZINING BOSMAXONASI»**да
чоп этилди.

Тошкент ш., Олмазор кўчаси, 171.